

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 87. Scipio Gonzaga de Mantua mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

dies suos transfigere statueret, postea ta-
men septuaginta duos annos agens a Cle-
mente VIII. sacro Purpuratorum Col-
legio aggregatus titulum sanctorum
Quiriaci, & Julitæ obtinuit.

Sæcul. XVI.
A.C. 1593.

Alter erat Franciscus Toletus Hispa-
nus Jesuita, qui ad titulum sanctæ Ma-
riæ Transtyberim promotus suæ fortu-
næ felicitatem Joanni Aldobrandino
Pontificis Fratri in acceptis referre te-
nebatur,

Tertius erat Petrus Aldobrandinus
patria Romanus Papæ Nepos, qui Car-
dinalis Diaconus titulo sancti Nicolai
in carcere nominatus, postea justitiæ,
ut vocant, Signaturæ præpositus, ac
demum sacrae Romanæ Ecclesiæ Came-
rarius, necnon Ravennæ Archiepisco-
pus, & Sabinensis Episcopus renun-
tiabatur.

Quartus denique Purpura decoraba-
tur Cinthius Posserus Senogalliensis,
alter Papæ ex Matris suæ Sorore Ne-
pos, qui Cardinalis Diaconus primo tit.
sancti Georgii, & postea sancti Petri
ad vincula nominabatur,

§. LXXXVII.

*Scipio Gonzaga de Mantua
mortuus.*

Hi quatuor Cardinales recens nomi-
nati sedes occupabant duorum
Cardi-

Giac. l. c.
pag. 176.

Sæcul. XVI.
A.C. 1593.

Cardinalium, qui hoc anno vivis erepti erant, ex quibus primus erat Scipio Gonzaga Mantuanus Caroli Gazoli, & Æmilix ex eadem familia progenitæ Filius, natusque Mense Novembri anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo secundo: cum autem præclaris ingenii dotibus præditus esset, eximios in scientiis, necnon in græco, & latino idiomate progressus fecerat, quibus sibi omnium Italiæ eruditorum amicitiam conciliabat: unde celebris Marcus Antonius Muretus eidem suarum orationum quasdam nuncupaverat, quinimo ipsemet Scipio nonnulla opuscula, atque inter alia quædam Italica poemata admodum ingeniosa composuit, ac priusquam sacræ militiæ nomen dabat, Patavii celebriorum Virorum academiam erexit, quamprimum vero sacratioris vitæ genus amplexus erat, Romam contendit, ubi a Pio V., & Gregorio XIII. plurimi habitus Ludovicum Madrutium Cardinalem in sua legatione in Germaniam combatatur: inde Romam redux, cum ob quasdam arces cum Guilielmo Mantuæ Duce litigare coactus esset, grave sibi negotium facessebat, tanta utrinque contentione, ut Scipio jussu Gregorii XIII. comprehensus custodiæ daretur, inde tamen a Sixto V. liberatus primo Patri-

Patriarcha Jerosolymitanus, & postea
 Mense Decembri anno Salutis nostræ
 millesimo quingentesimo octogesimo se-
 ptimo Cardinalis renuntiabatur, ob-
 tento titulo sanctæ Mariæ de Populo,
 quem Sixtus V. in ejus favorem recens
 instituerat. Obiit Scipio hoc anno die
 undecima Februarii podagræ doloribus
 confectus in sancti Martini oppido, quod
 paternæ ditionis erat, porro in Eccle-
 sia sancti Sebastiani in Sacello a suis
 Majoribus erecto sepultus fuit.

§. LXXXVIII.

Cardinalis Spinolæ obitus.

Alter erat Philippus Spinola Genuen-
 sis Augustini Filius anno Incarna-
 tionis Dominicæ millesimo quingente-
 simo trigesimo quinto die vigesima no-
 na Novembris natus, qui ex primævo
 naturæ beneficio adeo propensum ad
 scientias præseferbat animum, ut jam
 ab unguiculis futuræ eruditionis spe-
 cimina satis luculenta ederet, quapro-
 pter cum maximo progressu literis va-
 cans primo Patriæ suæ utilitati sua ob-
 sequia dicabat, ac primis subselliis cum
 summo applausu præerat. Post hæc
 Romam delatus Bisinianensis Episcopus
 in Neapolis Reguo circa annum restau-
 ratæ salutis millesimum quingentesi-
 mum sexagesimum sextum nominaba-
 tur,

Sæcul. XVI.
 A.C. 1593.

Ciac. p. 95.
 Mir. in elog.
 gent. Spin.
 Ughel It.
 Sacra.